

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie R 1857/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Tipiak kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad dobrej administracji i równego traktowania będących ogólnymi zasadami prawa Unii;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2019 r. — Taghani/Komisja

(Sprawa T-313/19)

(2019/C 246/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jamal Taghani (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Champetier i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;

— obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnosi dwa zarzuty na poparcie skargi mającej na celu stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji EPSO z dnia 23 lipca 2018 r. oddalającej jego wniosek o odszkodowanie z tytułu udziału w konkursie EPSO/AST/111/10 oraz, po drugie, w razie potrzeby, decyzji z dnia 14 lutego 2019 r. oddalającej jego zażalenie.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 340 akapit drugi TFUE i oczywistych błędów w ocenie przy dokonanej przez stronę pozwaną analizie w przedmiocie trzech przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, obowiązku staranności i wynikającego z tego obowiązku uzasadnienia, że względu na to, że pozwana nie zajęła w zaskarżonych decyzjach stanowiska w przedmiocie rozwoju sytuacji w zakresie zażalenia dotyczącego dwóch przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii, a mianowicie istnienia zawinionego działania i związku przyczynowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2019 r. — BT/Komisja

(Sprawa T-315/19)

(2019/C 246/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BT (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2018 r. o odmowie przyznania skarżącej renty rodzinnej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem warunku dotyczącego czasu trwania małżeństwa określonego w art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, gdyż, po pierwsze, wprowadza on arbitralną dyskryminację urzędników czynnie zatrudnionych w stosunku do urzędników, którzy przeszli na emeryturę. Po drugie, chociaż warunek dotyczący minimalnego stażu małżeńskiego wynoszącego rok jest zdaniem skarżącej odpowiedni dla zwalczania procederu zawierania fikcyjnych małżeństw, to minimalny staż małżeński wynoszący pięć lat jest według niej arbitralny, niewłaściwy i niesprawiedliwy. Po trzecie, tego rodzaju warunek prowadzi do niesprawiedliwego wyłączenia z kręgu osób uprawnionych do renty rodzinnej małżonka zmarłego urzędnika, z którym łączyły go wspólne plany życiowe.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
-